

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เดินตามครูแล้วพ้นทุกข์

ไม่ว่าทองคำไม่ว่าดอลลาร์ เงินสดนี้มันไปตามหัวหน้านะ หัวหน้าจึงสำคัญตลอด
ไม่ว่าทางโลกทางธรรม แม้แต่สัตว์ก็มีหัวหน้า หัวหน้าไม่เคยเว้น สัตว์ประเภทใดก็ตาม
มีหัวหน้า ๆ ถ้าเป็นคณะ ๆ แล้วมีหัวหน้าทั้งนั้น จึงถือเป็นความสำคัญตลอด เรื่อง
ความเป็นหัวหน้าเหมือนเข็มกับด้ายเย็บ ด้ายเย็บวิ่งตามเข็ม ด้ายมีเท่าไรก็ไม่มีความ
หมายถ้าเข็มไม่พาก้าวเดิน สมบัติเงินทองเรามีมากมายก็ตามถ้าไม่มีผู้นำมาใช้ อันนี้ก็
กองไว้อย่างนั้นไม่เกิดประโยชน์ มีผู้นำเข้ามามาเป็นเจ้าของ เจ้าของเป็นคนชนิดใด ถ้า
เจ้าของเป็นคนชั่ว สมบัตินี้ก็กลายเป็นไฟไปเลย ถ้าเจ้าของเป็นคนดี สมบัตินี้เป็นน้ำเป็น
ท่า ชุ่มเย็นตลอดไปเลย

ไปกรุงเทพฯคราวที่แล้วก็ดูเหมือนว่า ได้ดอลลาร์ถึง ๖ หมื่นกว่านะ ทองคำได้ถึง
๑๐๐ กิโล เป็นอย่างนั้นนะ ก่อนนั้นเราไป ๒๗ วันเป็นเดือนมีนา ได้ทองคำ ๓๗ กิโล
ไปคราวที่สองวันที่ ๑๐ เมษายน ๑๖ วันได้ทองคำ ๑๐๐ กิโล เป็น ๑๓๐ กว่าไปสองครั้งนี่
ทองคำเราได้เลยอะนะ มาทางนี้ก็เริ่มขึ้นละ ถึงจะไม่มากก็ตามก็ขึ้น ขึ้นไปตามหัวหน้าผู้
นำ นี่ก็เริ่มขึ้น ๆ หัวหน้าไปที่ไหนก็เริ่มขึ้น ๆ เพราะเดินตามหัวหน้า แข่งหัวหน้าไม่ได้
นะเสียหาย ต้องเดินตาม ศาสดาของโลก สวากเดินตามเห็นไหมละ สวากทั้งหลายต่าง
มีลูกศิษย์ลูกหา เดินตามครู ๆ ไม่ได้แข่งครูนะ เดินตามทั้งนั้น ๆ เพราะครูนั้นถือว่าถูก
ต้องเรียบร้อยแล้ว ศาสดาองค์เอก เอกแล้วไม่มีใครเสมอ สวากทั้งหลายเดินตาม พ้น
ทุกข์เป็นลำดับ ๆ เรื่อย

ที่นี้สวากทั้งหลายนำธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ล้วนเปอร์เซ็นต์ออกมาสั่งสอนสัตว์
โลกทั่ว ๆ ไปแทนองค์ศาสดาเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งบัดนี้ก็ต้องเดินตามทั้งนั้น ใครแข่ง
หัวหน้าแล้วเป็นฉิบหาย อย่างเทวทัตเห็นไหมแข่งหัวหน้า จะเป็นพระพุทธเจ้าแข่งพระ
พุทธเจ้า ในภษิตเราก็จำได้แต่ก่อนเรียน ภษิตเป็นบาลี แต่ที่นี้เราจำบาลีไม่ได้ จำได้
แต่เป็นภาษาเราที่แปลออกมาแล้ว มีพระเข้าไปกราบทูลท่านถึงเรื่องว่า บัดนี้พระเทว
ทัตจะแยกตัวออกจากพระพุทธเจ้าแล้ว เรียกว่าเป็นศาสดาองค์ใหม่ขึ้นมา พระพุทธเจ้า
ก็ทรงรับสั่งย่อ ๆ แต่กินความลึกมาก ทรงสลดสังเวชนะ เอ้อ สิ่งใดที่เป็นของดีนี้สัตว์ฝ่า
ฝืนสัตว์ทำลาย แต่สิ่งใดที่เป็นของชั่วสัตว์ยิ่งส่งเสริมพอกพูนกัน บทที่สามเราก็ลืมเสีย

พระองค์เป็นลักษณะอุทานด้วยความสลดสังเวช เราพูดย่อ ๆ ว่า สิ่งชั่วนั้น
สัตว์ทำได้ง่ายมาก แต่สิ่งที่ดีสัตว์ทำได้ยาก อันนี้ก็เทวทัตไปทำชั่ว ทั้ง ๆ ที่องค์ศาสดา
เป็นประธานอยู่นั้นไม่ยอมรับ ยังสลัดจากพระพุทธเจ้าไปเป็นศาสดาองค์ใหม่ขึ้นมาแข่ง

พระพุทธเจ้า และปรากฏว่ามีพระสงฆ์ติดตาม พระสงฆ์ปุณฺณคนหนาปัญญาหยาบ ได้ รับการเลี่ยมสอนเพียงเล็กน้อยในทางไม่ดีก็ติดตามไป ครั้นเวลาไปแล้วไม่นานก็หลัง ไหลกลับมาหาพระพุทธเจ้าหมดเลย ยิ่งเหลือแต่พระโกกาลิกองค์เดียว สุดท้ายยังเหลือ องค์เดียว แล้วก็ไปเห็นโทษตัวเองทั้ง ๆ ที่พระหลังไหลไป ไม่กี่วันกลับมาหาพระพุทธ เจ้าทั้งหมด ทีนี้ก็ย้อนเข้ามาเห็นโทษของตัวเอง

เมื่อเห็นโทษของตัวเองแล้วก็ยอม ยอมรับเต็มที่แล้ว ก็ฝากคำกราบทูลพระพุทธ เจ้าว่า เวลานี้พระเทวทัตได้เห็นโทษแล้ว จะมาขอขมาพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงรับสั่ง ว่า ถึงแม้ไม่ได้พบเรตถาคตแหละ แน่ะเห็นไหม พระญาณหยั่งทราบไว้แล้ว เพราะ เหตุผลกลไกอะไรพระองค์ก็รับสั่งมาทันทีเลย จะไม่ได้พบเรตถาคตแล้ว มานี้ก็จะมา ถูกแผ่นดินสูบที่สระหน้าพระเชตวัน เขามามาถึงนั้น นั่งแคร่มา บรรดาบริษัทบริวาร ลงอาบน้ำอาบตากัน ทางนี้อยู่ ๆ แผ่นดินก็แยกออกสูบลงไปเลย แต่เวลาแผ่นดินสูบมา ถึงคางกรรไกรแล้วเปล่งวาจา ระลึกขึ้นได้ทันทีว่า ขอถวายคางกรรไกรนี้เป็นพุทธบูชา ต่อพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าทรงแยมพระโอรสออกมาด้วยเหตุผล แล้วพระสงฆ์ท่านทูลถามว่า เพราะเหตุไร เออ เธอยังดีนะ เธอได้มาสว่างตอนสุดท้ายปลายแดนก็ยังดี เธอจะจมลง ไปในนรกเสวยกรรมมหันตทุกข์มหันตโทษก็ตาม แต่ความดีที่เธอถวายคางกรรไกรนี้จะ ยกเธอให้ได้เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าชื่อ อัญญิสาระ แปลว่า ผู้มีกระดูกเป็นแก่นสาร หรือ ผู้เอาระดุกบูชา แปลได้สองนัย ผู้มีกระดูกเป็นแก่นสาร จุดท่านได้ จากนั้นเธอจะได้ เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าแล้วพ้นทุกข์เลย เป็นอันว่าสิ้นสุดยุติ

นี่การแข่งไม่ใช่ของดี แข่งผู้ไม่ควรแข่ง คนชั่วทำชั่ว เราเป็นคนดีแข่งออกหน้า เลยไม่ผิด เพราะเป็นการละชั่วทำดี ไม่ผิดตามคลองธรรมพระพุทธเจ้า แต่แข่งคนอื่น ทั้ง ๆ ที่ดี เราแข่งด้วยความชั่วของเรา เลว ท่านจึงห้ามไม่ให้แข่ง นี่ก็เป็นวันตรัสรู้ของ ศาสดาเอกพวกเราชาวพุทธทั้งหลาย วันนี้เป็นวันวิสาขบูชา พระองค์ทรงเริ่มต้นมาตั้ง แต่ปฐมยามเรื่อยมา รบกับข้าศึกศัตรูที่จะเอาตัวให้หลุดพ้นเป็นศาสดาเอกขึ้นมาในจวน สว่างของวันวิสาขบูชา ทรงภาวนา วันนั้นเป็นวันสุดท้ายปลายแดน ตอนเช้าได้เสวยพระ กระจายอาหารของนางสุชาดาที่ถวายท่าน ๔๙ ก้อน

คือเขาถวายเขาไม่ได้ตั้งใจถวายพระพุทธเจ้านะ คือมีร่มโพธิ์ใหญ่อยู่ตรงนั้น เขาถือว่าร่มโพธิ์ใหญ่ต้องมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ในนั้น แล้วนางสุชาดานำข้าวมธุปายาส ๔๙ ก้อนกับที่พระองค์ไม่เสวยพระกระจายอาหาร ๔๙ วันพอดี บรรจบกับวันนั้นท่านจะเสวย เพราะท่านทรงพิจารณาดูแล้วว่า การอดอาหารโดยไม่มีทางอื่นใดมาช่วยสนับสนุนด้วยความ ถูกต้องแล้วเป็นไปไม่ได้ เพียงอดอาหารเฉย ๆ ให้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าสำเร็จ

ไม่ได้ ท่านจึงทรงระลึกย้อนหลังถึงคราวพระองค์เป็นสิทธัตถราชกุมาร พระราชบิดาพาเสด็จไปแรกนาขวัญ ไปนั่งอยู่ใต้ร่มหว่าใหญ่ ทรงเจริญอานาปานสติ จิตสว่างไสวขึ้นในตอนบ่ายวันนั้น นั่นละท่านได้รับความอัศจรรย์

ท่านทรงพิจารณาย้อนหลังไปถึงนั้น ท่านเลยเอานั่นมาเป็นอารมณ์ น่าจะถูกแล้วที่เราทำในคราวนั้น เลยเอาอานาปานสติที่ทรงเจริญเข้ามาบำเพ็ญในคืนวันนั้น เป็นจิตตภาวนาขึ้นมา แต่ก่อนอดข้าวเฉย ๆ ไม่เป็นการภาวนาจึงไม่สำเร็จ ที่นี้พอหยุดอดข้าวแล้วเจริญอานาปานสติเป็นทางถูกต้องแล้วก็ได้บรรลุธรรม ตั้งแต่ปฐมยามบรรลุ บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ระลึกชาติย้อนหลังได้ พระองค์เคยเกิดมาก็ภพที่ชาติตั้งกับตั้งกลับมามากน้อยเพียงไร พิจารณาย้อนหลังถึงร่องรอยเดิมที่เคยเกิดเคยตาย ขึ้นสูงลงต่ำมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปัจจุบัน ระลึกชาติย้อนหลังของพระองค์ได้

จากนั้นก็พิจารณาเล็งญาณดูสัตว์ทั้งหลายอีก ที่เกิดตายอยู่ด้วยกันนี้เป็นยังไงกับเราที่เป็นนักเกิดนักตาย เพียงศพเราคนเดียวนับไม่ได้แล้ว ที่นี้สัตว์ทั่วโลกดินแดนนี้เป็นยังไง การเกิดการตายของสัตว์โลก ตลอดถึงศพถึงเมรุของเขาเป็นยังไง พิจารณาไปเลื่อนไปหมดเทียบไม่ได้เลย พระพุทธเจ้าเพียงพระองค์เดียวนับว่ามากแล้ว ยิ่งสัตว์ทั้งหลายแต่ละราย ๆ การเกิดตายนี้มาขนาดไหน นี้เรียกว่า จุตูปปาตญาณ คือพิจารณาเล็งญาณดูความเกิดความตาย ของสัตว์ทั้งหลายที่เป็นมาเหมือนกับพระองค์เป็นยังไงบ้าง ก็มาทรงทราบประจักษ์พระทัยว่า การเกิดตายเหมือนกันหมด เป็นกันมาอย่างนี้ ๆ เรื่อย ๆ ไป

มาสองพักแล้วนะ พักหนึ่งทรงพิจารณาดูเรื่องของพระองค์เอง เรียกว่า บุพเพนิวาสานุสสติญาณ แล้วพักที่สองก็มาพิจารณาเล็งญาณดูสัตว์โลกที่เกิดตายนี้เป็นยังไงบ้าง พิจารณาก็ได้ความชัดเจนว่าเหมือนกันกับเราที่เป็นมาแล้ว ก็ทรงพิจารณาย้อนเข้าหาสาเหตุที่นี้ ที่เป็นมาทั้งสองนั้นนะ เราเกิดเราตายมานี้เลื่อนกล่นมาตั้งกับตั้งกลับหาประมาณไม่ได้ จนไม่มีเงื่อนต้นเงื่อนปลายแล้ว และสัตว์ทั้งหลายก็เป็นอย่างนี้ นี่เป็นสาเหตุมาจากอะไรจึงพาให้เกิดให้ตาย นี่ละที่ทรงพิจารณาปัจจุอาการ อวิชชาปัจจุยาสงขาราท พิจารณาหาสาเหตุที่พาให้เกิดให้ตาย ย้อนเข้ามาหาอวิชชาที่ถอนพรวดขึ้นมาตรงนั้นเสีย อวิชชาซึ่งเป็นโคตรแช่แห่งการเกิดตายของสัตว์โลกได้แก่อวิชชา ถอนพรวดขึ้นมาในวันนั้น ได้ตรัสรู้ขึ้นมา

เราพูดถึงเรื่องยามเบื้องต้น บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ระลึกชาติย้อนหลังได้ ครั้นต่อมาเป็น จุตูปปาตญาณ แล้วขึ้นที่สามก็อัสสขยักญาณ คือการพิจารณาอวิชชา ลึกลับในปัจจุยาม วันนั้นได้ตรัสรู้ขึ้นมาให้เราทั้งหลายได้ทราบไว้บูชา พิจารณาที่เราเป็นนักเกิดนักตาย แล้วก็มาสงสัยอยู่ในตัวของเราเต็มตัวทุกคน ๆ เรียกว่าไม่เคย

เกิดเคยตาย อย่างน้อยสงสัยเรื่องเกิดเรื่องตายว่าเราเคยเกิดเคยตายมาหรือไม่ พระพุทธเจ้าเป็นพยานมาแล้ว เคยเกิดเคยตายมาหรือไม่พระพุทธเจ้า แล้วสัตว์โลกก็พิจารณาแล้วว่าเคยเกิดเคยตายมาเหมือนกัน แล้วเรายอมรับแล้วยัง พระพุทธเจ้าเคยเกิดตายมากี่กัปก็กลับ พระองค์ยอมรับว่าเคยเกิดเคยตายมาแล้ว

พิจารณาครั้งที่สองเป็นมัชฌิมยาม ว่าสัตว์ทั้งหลายเคยเกิดตายเหมือนเราหรือไม่ ก็ประจักษ์พระทัยว่าสัตว์ทั้งหลายเคยเกิดตายเหมือนกันเลย แล้วท่านก็ยอมรับว่าความเกิดตายของท่านเคยเป็นมาอย่างนั้น สัตว์ทั้งหลายก็เคยเป็นมาอย่างนี้ แล้วพวกเราเป็นสัตว์ทั้งหลายหรือสัตว์อะไร ยอมรับหรือยังว่าความเกิดตายนี้มีหรือไม่ในตัวของเราเอง ให้มาพิจารณาตรงนี้ ส่วนสาเหตุที่พาให้เกิดให้ตายพระพุทธเจ้าพิจารณาที่หลังเป็นอย่างนี้นะเป็นยังไง เราจะแข่งครูไปทางไหนทีนี้ ถ้าตามครูก็เรียกว่ายอมรับพระพุทธเจ้าองค์ศาสดาเอก แต่ก่อนพระองค์ไม่เคยเปล่งพระวาจาหรือเปล่งพระอุทานขึ้นมาว่า ยอมรับความจริงทั้งหลายที่เคยผ่านมาก็ภพก็ชาติ ยอมรับแล้วในวันนี้ แล้วสัตว์ทั้งหลายพระองค์ก็ทรงยอมรับแล้วในวันนั้น

ทีนี้สาเหตุที่พาให้เกิดตาย ๆ นี้ มาพิจารณาเข้าถึงโคตรใหญ่คืออวิชชา ถอนพรวดขึ้นมา ยอมรับว่าบัดนี้เราจะไม่เกิดไม่ตายอีกแล้ว ตัวนี้เป็นตัวสำคัญมาก นี่ละตรัสรู้ขึ้นมาตรงนี้เอง พอถอนอวิชชาพรวดขึ้นมาเท่านั้น การเกิดตายภายในจิตที่จะพาให้เกิดให้ตายต่อไปนี้ขาดสะบั้นลงไปเลย นั่นละท่านเรียกว่าตรัสรู้ ทีนี้พวกเราเป็นลูกศิษย์เป็นยังไง อันดับหนึ่งเคยเกิดเคยตายมาหรือยัง อันดับที่สอง เวลานี้เราแน่ใจเราไหมว่าออกจากนี้เราจะไปเกิดเป็นอะไรอีก พระพุทธเจ้าแน่ใจนะ จากนั้นไปเราจะไม่เกิดอีกแล้ว แน่ใจ พวกเราเป็นยังไงแน่ไหม ถ้ายังไม่แนกก็เรียกว่ายังเก่งกว่าครูอีก ถ้ายังจะสงสัยไปอีกเก่งกว่าครูแข่งครูไปอีก จมอีกนะ

เราเป็นลูกศิษย์ตถาคตอย่าแข่งครูนะ แข่งครูไม่ใช่ของดี ศาสดาองค์เอกไม่มีใครเสมอแล้วในโลกนี้ สอนโลกด้วยไม่มีกิเลส เปิดจำตลอดหมดทั้งความเป็นมาแต่ก่อน ทั้งปัจจุบันของสัตว์ ทั้งอนาคต พระองค์ทรงทราบตลอดทั่วถึงหมดแล้ว มาสอนโลกด้วยความเป็นศาสดาเอกของโลก พวกเรารับฟังคำของท่านให้ฟังให้ดีทุกคนนะ อย่าให้เสียท่าเสียที เกิดมาตายเปล่า ๆ มากี่ภพก็ชาติ ชาตินี้เป็นชาติที่ได้ยินเสียงธรรมประกาศก้องมาตั้งแต่วันเราเกิดมา พ่อแม่ปู่ย่าตายายสอนมา เราจะยอมรับหรือไม่ยอมรับให้พิจารณา ถ้ายังไม่ยอมรับจะเอาอีกนะ เราอย่าอวดเก่งต่อกิเลส อวดเก่งเท่าไรยิ่งเลวลงทุกที ๆ ถ้าอวดกิเลสก็ต้องเอาธรรมเข้าอวดถึงถูก ถ้าไปวิ่งตามกิเลสนี้หนีบหายทั้งนั้นแหละ ให้พากันพิจารณาตั้งอกตั้งใจนะ

วันนี้เป็นวันคล้ายกับที่ศาสดาเอกของเราได้อุบัติขึ้นมาในโลก ตรัสรู้ธรรมแดน พันทุกข์ขึ้นมา ตั้งแต่บัดนั้นประกาศศาสนามาจนกระทั่งถึงบัดนี้ ๒,๕๐๐ กว่าปีแล้วนะ นานสักเท่าไรแล้ว เรายังจะหลับครอก ๆ อยู่ ยังอีก ๒,๕๐๐ ปี ปีของเราที่เกิดตายอยู่ที่นี่ มันจะไม่ถึง ๒,๕๐๐ นะ มันก็วันก็เดือนก็ไม่ทราบจะตายก่อน เราจะไปคาด ๒,๕๐๐-๖๐๐ นะ ให้คาดที่ลมหายใจเรา ถ้าลมหายใจยังมีอยู่ก็เรียกว่าเรายังอยู่ ให้รีบเร่ง ขวนขวายเสียตั้งแต่บัดนี้ จิตกำลังเรียกร้องหาความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา หรือจะให้กิเลสตัณหาจุดลากลงนรกอเวจี เกิดตาย ๆ ทับถมกันอยู่นี้ตลอดไปหรือจะสลัดปิดมัน ด้วยการสร้างคุณงามความดี รู้เนื้อรู้ตัวด้วยการสร้างกุศล สร้างศีล ทานของเรา เอา ให้พิจารณาตัดสินกันเสียตั้งแต่บัดนี้

วันนี้เป็นวันพระพุทธเจ้าตัดสินกิเลส แล้ววันนี้เป็นวันตัดสินเราเรื่องบาปเรื่องกรรม สงสัยบาปสงสัยกรรมสงสัยนรกสวรรค์ ตัดสินเสียวันนี้ พระพุทธเจ้าตัดสินมาแล้วตั้งแต่วันนั้น สิ่งนี้มีสมบรูณ์มาตั้งเดิม เราอย่าไปลบล้างถ้าไม่อยากฉิบหาย บาป บุญ นรก สวรรค์ มีมากก็กัปกัปปี้ ใครสามารถไปลบล้างได้ไม่เคยมี พระพุทธเจ้าแม้พระองค์เดียวไม่เคยมี แล้วเราจะเก่งแต่เราคนเดียวเก่งไปถึงไหนนะ ถ้ามัวตัวเองจะอย่าไปถามคนอื่น ให้พิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้ ตายแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไร

เกิดมาชาติไหน ๆ ก็มาตายอยู่ด้วยความประมาท ๆ ชาตินี้ยังจะประมาทจมเข้าไปอีกหรือ มันสมควรแล้วหรือกับมนุษย์เรา ซึ่งได้ฟังคำประกาศก้องของศาสนามาตั้ง ๒,๕๐๐ กว่าปี เรากี่ปีมานี้ได้ฟังมา เรายังจะไม่สนใจอยู่หรือกับบรรดกัณฑ์ธรรม จะสนใจตั้งแต่ที่จะตายกองกันอยู่นี้หรือ ถ้ามัวเจ้าของนะ วันนี้พูดถึงเรื่องพระพุทธเจ้าตรัสรู้ เอาย่อ ๆ นี้มาพูดเลย ชาวพุทธเราจึงได้ถือเป็นคนดีเป็นประเพณีเป็นที่ระลึกสุดยอดของหัวใจในวันเช่นนี้ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา มาฆบูชาวันปลงพระชนม์ คือตรัสรู้ธรรมแล้ว สอนธรรมแก่โลกไปได้ ๔๕ พรรษาที่ทรงปลงพระชนมายุ ลั่นพระวาจาว่าจากนี้ไปอีก ๓ เดือน คือตั้งแต่วันเดือนสามเพ็ญ ถึงวันเดือนหกเพ็ญเป็นวันที่ท่านจะนิพพาน แล้วถึงวันนั้นเสด็จไปเลยเห็นไหม อนาคตจากล้าหาญไหมศาสดาของเราพอถึงวันเวลาแล้ว

ทรงปลงพระชนมายุลั่นพระวาจาไปแล้ว จากนี้ไปอีกสามเดือนเราจะตาย พอถึงวันเดือนหกเพ็ญเป็นวันตาย ตอนเช้าเสด็จออกเลยไปกรุงกุสินาราที่จะไปนิพพาน เห็นไหมท่านสะทกสะท้านไหม เราไปนี้เราจะตายหรือไม่ตาย เคยมีไหมในพระโอวาทคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่เคยมี เสด็จบั้งเลย ถึงแล้วพวกมัลลกษัตริย์มาทูลถาม มายังไงต่ออย่างไร โอ๊ย จะมาตายที่นี่ นั่นเห็นไหมละ เขาก็จัดสวนมัลลกษัตริย์ให้เป็นที่บริณิพพานในคืนวันนั้น แล้วก็นิพพานในคืนวันนั้น เคลื่อนไปไหน เห็นไหมพระวาจาที่รับสั่งออกมาจากพระญาณหยั่งทราบที่แน่นอนแล้ว เคลื่อนไปที่ไหน นี่ศาสดาองค์เอกที่

เป็นผู้นำพวกเราทั้งหลาย เราจะขัดจะแย้งพระพุทธเจ้าไปไหนถ้าเราไม่ยอมจนนะ ถ้าไม่ยอมจนให้รับแก้ไขตนเองตั้งแต่บัดนี้ละ

นี่ละคำสอนพระพุทธเจ้าประกาศกัฏฐาน มีแต่คำสอนที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ นะ คำแปลกปลอมไม่มีในคำสอนพระพุทธเจ้า เรื่องของกิเลสปลอมทั้งนั้น นับแต่เม็ดหินเม็ดทรายขึ้นไปถึงโคตรแซ่กิเลส มีแต่ตัวจอมปลอมทั้งหมดหลอกสัตว์โลก จึงจมไปด้วยกันทั้งนั้น ใครเชื่อกิเลสจมไปด้วยกันทั้งหมดนั่นแหละ ถ้าใครเชื่อธรรมจะมีวันพ้นขึ้นมาได้ เล็ดลอดออกมาได้ เราจะเอาทางไหน เอ้า ตัดสินใจถามเรานะตั้งแต่บัดนี้ นี่หลวงตาบัวก็จวนจะตายแล้ว

นี่ก็พูดอย่างป้าง ๆ เหมือนกันไม่ได้สงสัยนะ นี่ก็ดำเนินตามทางของศาสดาเอกไม่ได้แซงพระพุทธเจ้า ท่านสอนไว้ยังไง เอา เป็นก็เป็น ตายก็ตาย พัดกันเลยกับกิเลส เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว นี่คือเดินตามครูนะ เอาครูพาตาย-ตาย พระพุทธเจ้าสลบสามหน เราไม่เคยเห็นสลบ เอา มันจะสลบถึงขั้นตายก็ให้เห็น ขอให้เดินตามครู ครูสอนว่ายังไงจะเอาอย่างนั้น กิเลสหนักเราต้องหนัก เรื่องเขาไม่ต้องบอกมันเบาของมันเอง นี่ก็ชัดมาจนเต็มเหนี่ยวแล้ว เต็มความสามารถของเรา วันของเราเป็นแต่เพียงว่าไม่ใช่เดือนหกเพ็ญ เป็นเดือนหกดับ พูดตรง ๆ เสีย แรม ๑๔ คำไม่ใช่แรม ๑๕ คำ ตื่นเช้ามาก็เป็นแรม ๑๕ คำกลางคืนกำลังเริ่มตีก ๕ ทุ่มพอดี ที่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร ของวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓

จิตอันนี้ละไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เราไม่โง่ไม่อวด เราเดินตามครูไปอวดครูได้ยังไง อวดไม่ได้ละ เราเดินตามครูต้องพูดตามครู เพราะรู้ตามครู เราต้องพูดอย่างนั้น ทีนี้พอ ๕ ทุ่มเป่งฟ้าดินก็ถล่ม นี่ละ อวิชชาปัจจุยา ที่พิจารณา บุพเพนิวาสานุสสติญาณ จุตูปปาตญาณ นั้นเป็นเรื่องของพระพุทธเจ้า เรื่องของเราเราก็เอาปัจจุบันเลย เกิดมาจากที่ไหนมันก็เอาจากนี้ละ เอาเช่น ๆ นี่เลย มันจะเกิดจะตายทั้งเราทั้งเขา จะเกิดจากอวิชชาที่ ฟ้าดอวิชชาขาดสะบั้นลงไป ฟ้าดินถล่มเลยนะ ปรากฏในหัวใจของเรา ส่วนฟ้าดินจริง ๆ เขาจะถล่มไม่ถล่มก็เป็นเรื่องของเขา แต่ความรู้สึกของใจนี้มันถึงขนาดนั้นละ ไม่เคยมีในชีวิตของเรา ผางที่เดียวเลยเทียว ไม่เคยคาดเคยคิดนะ เหมือนฟ้าดินถล่มไปหมดเลย พอผางออกแล้ว คืออวิชชาที่ตัวมีตบอดมันพังทะลายลงไป

ทางนี้มีอยู่แล้วตั้งแต่ดั้งเดิมแต่ถูกอวิชชาปิดเอาไว้มันมองไม่เห็น หูหนวกตาบอดอยู่อย่างนั้น ภายในใจบอด ทีนี้พออวิชชาพังลงไปจากใจแล้วจ้าขึ้นมาพร้อมกับขณะที่ฟ้าดินถล่มเลย นี่ละถึงออกอุทานขึ้นมาเลย โถ ๆ ๆ ขึ้นมาเลยเทียว มันพูดได้ยังไงฟังซินะ คำนี้ใครจะพูดได้..ธรรมดา แต่อำนาจของธรรมเป็นข้อยืนยันกันมันพูดออก

มาได้ไม่ต้องสงสัย เหนอ อย่างนี้เฮอร์พุทธเจ้าตรัสรู้-ตรัสรู้อย่างนี้เฮอร์ๆ ขึ้นอย่างนั้นเลยนะ นี่ฟังซิพี่น้องทั้งหลายนะ มาสอนพี่น้องทั้งหลายมาหลอกเฮอร์ พระพุทธเจ้าตรัสรู้-ตรัสรู้แบบนี้เฮอร์ๆ ขึ้นเลยนะ ใครจะไปกล้าพูดอย่างนี้ แต่มันเป็นขึ้นภายในใจอย่างเต็มหัวใจแล้วเป็นหลักธรรมชาติ ไม่ได้ว่ากล้าหรือไม่กล้า เอาความจริงขึ้นมาแสดงรับกันเลย เป็นพยานพระพุทธเจ้าก็ได้เฮอร์ เฮอร์ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้แบบนี้เฮอร์ๆ ขึ้นเลย น้ำตาไม่ต้องบอกฟังเลยเฮอร์นะ ภายเวลาฟ้าดินถล่มนี้กายนี้ฟุ้งเลยเฮอร์นะ มันกระเทือนของมันอย่างแรงกล้าทีเดียว

นี่เปิดให้ฟังจากผลแห่งการปฏิบัติกับธรรมของพระพุทธเจ้า มีหรือไม่มีธรรม พระพุทธเจ้าฟังซิเฮอร์ การปฏิบัติเห็นมาโดยลำดับลำดับมา จนกระทั่งวาระสุดท้ายฟ้าดินถล่มขึ้นมา ถึงขนาดที่ออกอุทาน ทั้งๆ ที่เราไม่เคยคิดเคยอ่าน แต่นี่คือว่าออกตามหลักความจริง ถ้าเป็นโลกเขาก็หาว่าโอ้อวดว่าแข่งพระพุทธเจ้า นั่นโลกมันเป็นอย่างนั้น เรื่องธรรมความจริงต่อความจริงเข้าถึงกันบึงเลย หรือแม่น้ำลงข้ามมหาสมุทรทะเลหลวงก็ถูก ธรรมธาตุเข้าถึงธรรมธาตุก็ถูก ไม่ผิด พอถึงนั้นแล้วพระพุทธเจ้าตรัสรู้แบบนี้ธรรมแท้เลิศ เลิศด้วยอย่างนี้หรือๆ ขึ้นเลยที่นี้ นี่ละอุทาน พระพุทธเจ้าเลิศ เลิศอย่างนี้เฮอร์ ตรัสรู้แบบนี้เฮอร์ พระธรรมที่เลิศ เลิศอย่างนี้เฮอร์ พระสงฆ์เลิศ พระสงฆ์ก็เข้าไปเป็นอันเดียวกันแล้วเป็นธรรมธาตุด้วยกันแล้ว เลิศอย่างนี้เฮอร์ๆ นั่นเห็นไหม

ที่นี้เวลามองไปที่ไหนเฮอร์ เอา เปิดให้มันเต็มเหนี่ยวนี้มันจวนจะตายแล้ว แต่ก่อนมันมืดต่อมาขนาดไหน ที่นี้พอจำขึ้นมามันเห็นไปหมดนี่จะว่าไง โธ ทำไมเป็นอย่างนี้จิตนี้ โธๆๆ มีกิเลสตัวเดียวเท่านั้นปิดบังเอาไว้ ไม่มีอะไรในสามแดนโลกธาตุมาปิดบังใจดวงนี้ได้ มีแต่กิเลสเท่านั้น พอกิเลสพังแล้วเปิดจำไปหมดเลย ใครจะว่าบาปไม่มีบุญไม่มีนรกไม่มีสวรรค์ไม่มี ใครว่าไม่มีนุ่นนะ จะฟาดปากมันทันทีเลยนะ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานมีหรือไม่มี จะฟาดปากมัน พอมีเคยเห็นหรือมีถึงมาโอ้อวดจะว่าเฮอร์นะ คือพูดให้มันเต็มเหนี่ยวเข้าใจไหม นี่ละน้ำหนักของคำพูด

บอกว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี เราจะเอาฝ่ามือของเราฟาดทั้งฝ่ามือทั้งหมัดด้วยนะ ถ้าอย่างนี้เป็นหมัดแบอย่างนี้เป็นฝ่ามือ ฟาดทั้งฝ่ามือฟาดทั้งหมัด ถ้าหมัดยังไม่พอยังไม่สะใจ ไปยิ้มหมัดหมามาอีกฟาดมันอีก ให้มันหายหมาลงเข้าใจไหม พอมีเคยไหมอย่างนี้กูเห็นแล้วนะความหมายว่าจัน นี้กูเห็นแล้ว โคตรกูยังไม่เคยเห็นก็ตามกูเห็นแล้วมีจะว่าไง โคตรมีเห็นไหม ตัวมีเห็นไหม จ้อเข้าไปตีด้วยนะ ถองเข้าไปจ้อด้วยตีด้วย นี่อำนาจของธรรมพี่น้องทั้งหลายฟังนะ

วันนี้เอาธรรมล้วนๆ มาเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง อย่ามาคิดนะที่ว่าพูดว่าโอ้อวดนี่คือกิเลสมันแข่งเข้าใจไหม มันจะคอยตีหัวเราไม่ให้ยอมรับความจริง ความจริง

ล้วน ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ความจริงล้วน ๆ ที่สงฆ์สาวกตรัสรู้ขึ้นมา ความจอมปลอมล้วน ๆ คือกิเลสตัณหาที่มันหาว่าอ้าวาอดใจมตีธรรมเข้าใจใหม่ นี่ละเวลา มันได้เป็นมันเป็นขึ้นมาอย่างนั้นแล้ว ทีนี้มันมองดูโลกทั่ว ๆ ไปนี่มันก็วิ่งถึงกันเลยกับพระพุทธเจ้า ทั้ง ๆ ที่ปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาสั่งสอนโลก พอตรัสรู้ผางขึ้นมาแล้วมองดูสัตว์โลกนี้ อ่อนพระทัยท้อพระทัย ถึงกับจะไม่สอนโลกแล้วนะ

นี่มันก็เป็น ตัวเท่าหนูมันก็เป็น เพราะเราก็ผ่านมาแล้วเรื่องเหล่านี้ทุกสิ่งทุกอย่าง กองศพของเรานี้พะเนินเทินทึกเหนียวเมฆว่าไง กองศพของเราคนคนเดียว กองศพของสัตว์ทั่วโลกทั่วสงสารมากขนาดไหน มันเห็นประจักษ์อยู่ที่นี่ด้วยความเป็นมาของจิตดวงนี้นะ จิตดวง อวิชชาขบจุจยา ที่พาให้เกิดให้ตายนี้สั่งสมตัวขึ้น ถ้าหากว่าไม่มีธรรมสังหารมัน มันจะไปอีกตลอดเวลานะ มันก็จ้ำอยู่ภายในใจ แล้วจิตใจมันก็มีติดบอด ๆ จะสอนได้ยังไง ๆ นี่ละเราสรุปลง

จนกระทั่งถึงได้ย่อนหน้าย่อนหลังพิจารณาถึงขั้นที่ว่า สุดท้ายก็มาลงตัวเองว่าจะสอนไปได้อย่างไรสอนโลกใครจะเชื่อ สอนที่ไหนสอนผู้ใดเขาก็จะหาว่าเราเป็นบ้าเป็นบอหาว่าอ้าวอดไปหมด ไม่เกิดประโยชน์อะไร อยู่ไปกินไปพอถึงวันเท่านั้นก็ไปเสียเท่านั้น ดีกว่าจะไปสอนโลกให้ยุ่งเหยิงวุ่นวายเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์ ทีแรกมันขึ้นอย่างนี้นะ ครั้นต่อมา ๆ เพราะว่าจิตดวงนั้นมันจะอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ มันจะต้องหมุนของมันโดยหลักธรรมชาติ สักเดี๋ยวก็พับขึ้นมาหาเจ้าของเอง เอ้า ถ้าว่าธรรมนี้เป็นของเลิศเลอเลยโลกเลยสงสารที่จะรู้เห็นตามได้ ไม่มีใครจะรู้ตามได้ เราเป็นเทวดามาจากไหนเราถึงรู้ นั่นมาย่อนหาเจ้าของนะ เรารู้ได้เพราะเหตุใด

มันก็ยอมรับละซี เราเป็นเทวดามาจากไหน เราก็เป็นมนุษย์เหมือนกันมันรู้ได้อย่างไรนี่จะว่าไง แล้วรู้ได้เพราะเหตุไร รู้ได้เพราะสายทาง สายทางคือสวากขาตธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ ให้เดินตามนี้ เดินตามนี้มาก็ถึงจุดนี้ความหมายว่าฉันพอว่าเรารู้ได้ไง รู้ได้เพราะเหตุนั้น เหตุนั้นก็คือว่าทางดำเนินของเรา สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว อ้อ รู้ได้ ยอมรับ ทีนี้ยอมรับนะ ถึงไม่มากก็รู้ได้นั้นยอมรับ ลงใจ ทีนี้ก็ลงใจ เอา สอนก็สอนไปตามกำลังความสามารถที่เป็นไปได้ละทีนี้ ที่ว่าปฏิเสธว่ารู้ไม่ได้ นั้นปิดแล้วนะ พอว่ารู้เพราะเหตุใด เราเป็นเทวดามาจากไหน เราก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน พระพุทธเจ้าก็เป็นมนุษย์ สาวกทั้งหลายเป็นมนุษย์ทำไมท่านรู้ได้ เราก็เป็นมนุษย์ทำไมเรารู้ได้ โลกทั้งหลายเขาก็เป็นมนุษย์ ไปปลבל้างเขาได้ยังไงว่าเขาจะรู้ไม่ได้

รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะธรรมสอนมา นี่ทางเดินเข้ามา ธรรมทั้งหมดนั้นละเป็นทางก้าวเดินเข้ามาสู่ความแคล้วคลาดปลอดภัย ถึงหลุดพ้นจากทุกข์ได้เพราะสายธรรมที่สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วนี้ จึงยอมรับว่า อ้อ รู้ได้ ไม่มากก็ได้ จึงยอมรับ ก็จึง

ค่อยเป็นค่อยมา พระพุทธเจ้าประกาศสอนธรรมแก่โลกก็แบบเดียวกัน เราไม่ได้วัดรอย มันหากเป็นในหัวใจของเจ้าของเอง จึงได้สอนมาเรื่อย จนกระทั่งมาระยะนี้เลยกลายเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย พุดไปที่ไหนออก ๆ ไปที่ไหนเห็นแต่รูปหลวงตา บัวเคลื่อนเต็มไปหมดทุกแห่งทุกหน โอ้ย ใ้รูปหลวงตาบัวมันพิลึกกึกกือ

แทนที่จะดีใจเขามายกยอ หลวงตาบัวกลับไม่เป็นนะ มันยังงៃไอ้หลวงตาองค์นี้ มันพิลึกกึกกือ ไปที่ไหนเห็นแต่รูปหลวงตา เขายอมมันเป็นยังงៃ ไปที่ไหนมีแต่เรื่องอันนั้นนะ ค่อยอกก็ตามเหยียบก็ตาม เรื่องธรรมใครจะชมเชยก็ตามสรรเสริญก็ตาม สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนเกินทั้งหมด ธรรมแล้วคือความพอ ไม่มีอะไรเข้าไปเพิ่มเติม ไม่มีอะไรจะไปดึงออกว่าบกพร่องแล้วเพิ่มเติม อย่างนี้ไม่มี มันเกินไปแล้วดึงออกเสียเพื่อให้พอดี ไม่มี เป็นธรรมพอดีตลอดเวลา นั่นละคือธรรมแท้ พวกกันเข้าใจนะ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมประเภทนี้มาสอนโลก ท่านสอนมาตลอดเวลา เราผู้ฟังมีแต่ความขัดข้องยุ่งเหยิงคัดค้านต้านทานอยู่ในหัวใจ ให้ระวังไอ้ตัวเทวทัตนี้ให้ดีนะ มันจะคัดค้านธรรมมันจะพาเราจมนะ เอาละวันนี้พุดเพียงเท่านี้แหละ เหนื่อยแล้ว

วันนี้ได้ฟังธรรมะทุกประเภท ๆ วันนี้รู้สึกจะเต็ดอยู่ นีละพลังจิตถ้างได้ ออกแล้วผางเลยนะ ไม่ได้ ออกแบบโลกแบบกิเลสสงสารนะ ออกแบบธรรม เรายังเสียตายที่ว่าธาตุขันธ์ของเราอ่อนแอมาก เครื่องประกอบมันไม่สมบูรณ์ ถ้าเครื่องประกอบคือธาตุขันธ์นี้ดีมันยิ่งจะฟุ้งกว่านี้อีกนะ พุดให้เต็มยศก็ว่า ธรรมเต็มหัวใจ ธรรมเต็มตัวเหมือนน้ำเต็มถัง เจาะเข้าไปซิให้เจาะซิ น้ำเต็มถึงเจาะตรงไหนไหลออกเลย เจาะรอบตัวไหล ออกรอบตัว ธรรมเต็มหัวใจแล้วออกรอบด้านทั่วแดนโลกธาตุ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็น อย่างนั้น ขอให้บรรจุเข้าในหัวใจดวงใจเถอะนะ ไม่ต้องถามใครมันก็รูเองเข้าใจเทอโร นีละธรรมแท้เป็นอย่างนั้น พวกเรายังจะให้กิเลสพาหลอกอยู่เทอโร ว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ธรรมไม่มี สิ่งที่มีคืออะไร มหันตทุกข์แบกทุกคน

ผ้าป่าที่อำเภอปักธงชัยวันที่ ๕ ที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ทองคำได้ ๑ กิโล ๖๒ บาท ๑๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑,๔๐๙ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๖๔๑,๖๘๐ บาทให้กรูณาทราบตามนี้ นีมาจากอำเภอปักฯ ที่จังหวัดนครราชสีมา สรุปทองคำดอลลาร์วันที่ ๖ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๓ บาท ๒๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๐ ดอลลาร์ หมายถึงเฉพาะที่นี้ไม่ได้ พุดถึงอำเภอปักฯ อำเภอปักฯ มันก็โลกว่าแล้วนี้ ไม่ได้บอกอำเภอปักฯ นะ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลนั้น เวลานี้ได้มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๐๖๒ กิโล ครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการมอบแล้วนั้นเวลานี้แต่ยังไม่ได้หลอมมีจำนวน ๔๐๐ กิโล ๖๑ บาท ๑๓ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดทั้งหลอมและไม่หลอมเวลานี้ได้ ๒,๔๖๓ กิโล

ยังขาดอยู่อีก ๑,๕๓๗ กิโลจะครบจำนวน ๔ พันกิโล ยังไงต้องเอาให้ได้ไม่ได้คอขาด
เลยนะ

หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เคยเห็นความอ่อนข้อย่อหย่อนออกแอดใหม่
ไม่มีวุ้นันเลย ผางเลยเที่ยวเพราะอำนาจความเมตตา ร่างกายจะอ่อนเปลี้ยไปก็ตาม แต่
จิตใจนี้เป็นธรรมไม่มีวัยไม่อ่อน จึงกรุณาทราบตามนี้ ยังไงเราจะต้องให้ได้ ๔ พันกิโลนี้
ติดเลยเที่ยว ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้เลย อันนี้ยัน ถ้าทองคำได้ขาดจำนวน ๔ พันกิโลไป
แม้ ๑ สตางค์ก็ตาม แสดงว่าคอของชาติไทยเราทั้งชาติโดยมีหลวงตาบวเป็นหัวหน้า คอ
ขาดไปด้วยกันหมดเลย เราให้สงวนคอไว้ฟาตให้มันอย่างน้อย ๔ พันกิโล มากกว่านั้น
เท่าไรหลวงตาบวจะอนุโมทนาด้วย เอาละพอ กรุณาทราบไว้บางท่านจะไม่ทราบ ว่า
สมบัติเงินทองทั้งหลายที่น่าบริจจาคเข้าสู่คลังหลวงนี้ เราจะเข้าใจว่าคลังหลวงได้โดย
ถ่ายเดียว เมืองไทยเราสว่างมโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ให้ฟังทราบทั้งสองด้านด้วยนะ

วัตถุมงคลทั้งหลายที่พี่น้องบริจจาคเข้าสู่คลังหลวงนั้น เป็นเครื่องประดับประดา
สว่างมและแน่นหนามั่นคงในคลังหลวงของเรา นี่เป็นมหาสมบัติอันหนึ่ง อันที่สอง
สมบัติที่เราถวายนั่นนะ เป็นมหากุศลยอันเข้ามาสู่ตัวของเราผู้บริจจาค เราก็ได้เป็น
มหากุศลภายในใจของเราทั่วหน้ากันเหมือนกันหมด คือวัตถุเข้าคลังหลวง บุญเข้าหัว
ใจเรา เท่านั้นแหละ

สำหรับวัดนี้ไม่มีพาเวียนเทียนนะ เพราะท่านต้องการความสงบสงัดมาดั้งเดิม
แต่วันเช่นนี้พระท่านไม่ค่อยนอนกันนะ ท่านภาวนาอย่างเงียบๆ การเวียนเทียนนี้เป็น
ธรรมเพื่อนำพี่น้องชาวไทยเรา เวียนเทียนในวันวิสาขบูชา การเวียนเทียนนี้เป็นการนำพี่
น้องทั้งหลาย ทำให้ได้รู้คติเป็นคติตัวอย่างไป แต่ธรรมชาติแล้วพระถ้าวันเช่นนี้ท่านทำ
ความเพียรบูชาพระพุทธเจ้าด้วยภาคปฏิบัติ ส่วนมากท่านจะไม่นอนนะท่านภาวนาเงียบ
ท่านไม่ออกมาเวียนเทียน ท่านเวียนหัวกิเลสอยู่นี้เข้าใจไหม ฟาดหัวกิเลสอยู่นี้

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd